

REPUBLIKA HRVATSKA
OPĆINSKI SUD U ZLATARU
Zlatar, Trg slobode 14A

Poslovni broj: P-78/2025-69

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zlataru, po sucu tog suda Nevenu Kucelj, u parničnom predmetu tužitelja: Hrvatski zavod za mirovinsko osiguranje, OIB:84397956623, A. Mihanovića 3, Zagreb, zastupanog po punomoćnicima Danieli Boban dipl. iur., Maji Berač dipl. iur. i Moniki Galic dipl. iur., zaposlenicima tužitelja, protiv tuženika Croatia osiguranje d.d., OIB:26187994862, Vatroslava Jagića 33, Zagreb, zastupanog odvjetnicima iz Odvjetničkog društva Župić & Partneri d.o.o., Zagreb, Ulica Pere Budmanija 1, radi isplate, nakon glavne i javne rasprave, zaključene dana 16. lipnja 2026. godine, u nazočnosti punomoćnice tužitelja Monike Galic i punomoćnice tuženika, odvjetnice Ane Pintar, na ročištu za objavu presude, dana 17. srpnja 2026.,

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev koji glasi:

" Nalaže se tuženiku Croatia osiguranje d.d. da tužitelju Hrvatskom zavodu za mirovinsko osiguranje plati iznos od 9.191,48 EUR sa zakonskom zateznom kamatom tekućim od 23. kolovoza 2022. pa do 31. prosinca 2022. po kamatnoj stopi koja se određuje za svako polugodište uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za tri postotna poena, a od 1. siječnja 2023. pa do isplate po stopi koja se određuje, za svako polugodište, uvećanjem kamatne stope koju je Europska središnja banka primijenila na svoje posljednje glavne operacije refinanciranja koje je obavila prije prvog kalendarskog dana tekućem polugodišta za tri postotna poena, sve u roku od 15 dana."

II. Nalaže se tužitelju da tuženiku naknadi parnični trošak u iznosu od 3.216,85 €, sa zakonskom zateznom kamatom koja teče od 17. srpnja 2026. do isplate, po stopi koja se za svako polugodište određuje uvećanjem referentne stope za tri postotna poena, pri čemu se za prvo polugodište primjenjuje stopa koja je na snazi na dan 1. siječnja, a za drugo polugodište referentna stopa koja je na snazi na dan 1. srpnja te godine, u roku od 15 dana.

Obrazloženje

1. Tužitelj je u tužbi naveo da je njegov osiguranik Mirko Raguž smrtno stradao u prometnoj nesreći 31. prosinca 1980., koju je skrivio Vlado Tomić, vozilom reg. oznake ZG 281 936, a koji je bio obvezno osiguran od odgovornosti za štetu prema trećima kod tuženika.

Tužiteljevim rješenjem broj MO-301480 od 11. veljače 1981. priznato je obitelji umrlog osiguranika pravo na obiteljsku mirovinu. U razdoblju od 1. prosinca 2019. do 30. lipnja 2022. tužitelj je na ime obiteljske mirovine isplatio iznos od 69.253,21 kn, a koji iznos za tužitelja predstavlja štetu.

Odgovornost tuženika utvrđena je presudama Okružnog privrednog suda u Zagrebu broj: P-17909/22 od 27. veljače 1991. i P-11811/91 od 23. rujna 1992.; Općinskog suda u Zagrebu broj Pn-9603/94 od 31. siječnja 1995. i P-7287/97. od 12. svibnja 1999. te Trgovačkog suda u Zagrebu

Tužitelj je protiv tuženika za prethodna razdoblja povodom istog štetnog događaja vodio sporove radi naknade štete nastale isplatom obiteljske mirovine koji su okončani presudama Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-354/14 od 26. svibnja 2015., P-761/16 od 13. studenoga 2017. i P-622/18 u korist tužitelja.

Tužitelj je 11. srpnja 2022. tuženiku uputio zahtjev za naknadu štete zbog isplaćenih mirovina. Tuženik je zahtjev primio ali nije namirio dug.

Sukladno navedenom, tužitelj pozivom na odredbe čl. 160. i čl. 163. Zakona o mirovinskom osiguranju tužbenim zahtjevom traži da se tuženiku naloži da mu plati 9.191,48 EUR sa zakonskom zateznom kamatom od podnošenja tužbe pa do isplate.

2. Tuženik u odgovoru na tužbu ne osporava svoju pasivnu legitimaciju kao i nastanak prometne nezgode od 31. prosinca 1980. ali u cijelosti osporava osnovanost i visinu zahtjeva tužitelja za naknadu štete na ime isplaćene obiteljske mirovine za utuženo razdoblje od 1. prosinca 2019. do 30. lipnja 2022. jer je suprug osiguranice tužitelja rođen 2. siječnja 1940. te bi najkasnije 2. siječnja 2005., navršivši 65 godina, ispunio uvjete za odlazak u starosnu mirovinu. Smatra da bi tužitelj nakon navršenih 65 godina supruga osiguranice tužitelja, a s obzirom na godine života i količinu minulog rada supruga osiguranice bio u obvezi isplaćivati starosnu mirovinu iz svojih fondova i da nije bilo predmetnog štetnog događaja.

Slijedom navedenog, tuženik smatra da tužitelj neosnovano potražuje naknadu štete u visini isplaćene obiteljske mirovine jer, nakon stjecanja uvjeta za starosnu mirovinu, tužitelju isplaćeni iznos ne predstavlja stvarnu štetu, a što je osnovna pretpostavka za ocjenu osnovanosti tužiteljeva prava.

Ukoliko bi starosna mirovina koju bi tužitelj isplaćivao predniku osiguranice bila manja od obiteljske koju faktično isplaćuje, tada bi tužitelj trpio štetu, ali samo u omjeru u kojem je invalidska mirovina veća od starosne.

Nadalje, tuženik se poziva na presudu Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. broj P-1874/2020 od 8. veljače 2022. te presudu Visokog trgovačkog suda u Zagrebu posl. broj PŽ-4635/2019. od 10. lipnja 2020. u kojima je sud u postupku među istim strankama u pogledu istog pravnog pitanja odbio tužbeni zahtjev, a u prilog svojih tvrdnji poziva se i na rješenje Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-12/2022. od 12. siječnja 2022. kojim se zauzima stajalište da je Zakon o obveznim odnosima u prometu specijalniji zakon od Zakona o mirovinskom osiguranju.

Navodi dalje da sama štete može nastati kasnije i sam trenutak nastanka štete je važan kako za tijek kamata odnosno dospelosti potraživanja oštećenog, tako i za računanje početka tijela zastare potraživanja naknade štete, no šteta odnosno njen nastanak ne dovodi do stvaranja novog obvezno pravnog odnosa niti se za nastanak same štete ne vezuje primjena materijalnog prava pa stoga osporava da bi se primjenjivao zakon koji je bio na snazi u vrijeme donošenja rješenja o priznavanju prava na obiteljsku mirovinu ili koji bi bio na snazi u trenutku isplate svakog pojedinačnog mjesečnog iznosa, već se primjenjuje zakon koji je na snazi u trenutku predmetnog štetnog događaja s osnova kojeg se utvrđuje obveza isplate mirovina tužitelja. Sukladno tome, predlaže da se tužbeni zahtjev odbije.

3. Tijekom postupka pročitani su zapisnik o uviđaju Grada Zagreba, Gradskog sekretarijata za unutrašnje poslove, SM za sigurnost prometa od 31. prosinca 1980., tužiteljevo rješenje broj MO-301480 od 11. veljače 1980., tužiteljev obračun isplata od 11. srpnja 2022., presuda na temelju priznanja Općinskog suda u Zagrebu broj: Pn-9306/94 od 31. siječnja 1995., presuda Okružnog privrednog suda u Zagrebu broj P-6119/87-7. od 16. veljače 1988., presuda Privrednog suda Hrvatske broj: PŽ-2576/89-2. od 10. srpnja 1990., presuda Općinskog suda u Zagrebu broj: P-7287/97-6. od 12. svibnja 1999., presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-1188/12. od 23. listopada 2012., presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj: P-354/14 od 26. svibnja 2015., presuda Trgovačkog suda u Zagrebu broj P-761/16 od 13. studenoga 2017., presuda Trgovačkog suda u Zagrebu, Stalne službe u Karlovcu posl. broj P- 622/2018. od 30. svibnja 2019., tužiteljev zahtjev za naknadu štete od 11. srpnja 2022. s povratnicom, presuda Općinskog građanskog suda u Zagrebu posl. broj: P- 1874/2020-18. od 8. veljače 2022., presuda Visokog trgovačkog suda Republike Hrvatske posl. broj: PŽ-4635/2019-2. od 10. lipnja 2020. te ispisi iz tužiteljeve banke podataka doznačenih primanja (upit-2) od 3. studenoga 2022.

Provedeno je financijsko vještačenje po Petri Blašković iz Centra za financijska vještačenja d.o.o., vještaku za financije, računovodstvo i poreze.

4. Tužbeni zahtjev je neosnovan.

5. Nije sporno da je osiguranik tužitelja Mirko Raguž smrtno stradao u prometnoj nesreći 31. prosinca 1980. kao pješak na pješačkom prijelazu, a koju je nesreću skrivio Vlado Tomić upravljajući vozilom reg. oznake ZG 281 936, osiguranim kod tuženika.

Zatim da je tužiteljevim rješenjem broj: MO-301480 od 11. veljače 1981. obitelji umrlog osiguranika (supruzi Janji Raguž te djeci Andjelku Ragužu, Krešimiru Ragužu i Marku Ragužu) priznato pravo na obiteljsku mirovinu, kao i da je tužitelj u razdoblju od 1. prosinca 2019. do 30. lipnja 2022. na ime obiteljske mirovine isplatio Janji Raguž ukupni iznos od 69.253,21 kuna (što danas prema fiksnom tečaju konverzije 7,53450 odgovara iznosu od 9.191,48 EUR)

Činjenica je da je tužitelj zahtjevom za naknadu štete od 11. srpnja 2022. pozvao tuženika da mu plati iznos od 69.253,21 kuna, a što tuženik nije učinio, te je tuženika odštetnim zahtjevom od 21. travnja 2022. pozvao da mu naknadi štetu u iznosu od 42.142,65 kuna (70 % isplaćene invalidske mirovine), a što je tuženik odbio,

6. Nesporno je da je za ranije razdoblje tuženik podmirio štetu, dijelom na temelju pravomoćnih presuda, dijelom mirnim putem.

Nije sporno da je tužitelj osiguranik Mirko Raguž rođen 2. siječnja 1940. godine.

7. Sporno je, je li tuženik obavezan tužitelju naknaditi štetu na ime isplaćene obiteljske mirovina u predmetnom razdoblju od 1. prosinca 2019. do 30. lipnja 2022.

8. Sukladno stavu Vrhovnog suda Republike Hrvatske jasno izraženom u rješenju poslovni broj Rev-620/2024-2 od 15. svibnja 2024. "za odluku u sporu koji pokreće HZMO protiv osiguravatelja štetnika radi povrata iznosa isplaćenih s osnova mirovine, mjerodavne su odredbe Zakona o obveznim osiguranjima u prometu koji je bio na snazi u vrijeme nastanka štete HZMO odnosno u vrijeme kad su izvršene isplate mirovine".

"Nadalje, prema shvaćanju ovog suda izraženog u rješenju broj Rev-68/2019-2 od 1. ožujka 2022., tuženik kao društvo za osiguranje ima obvezu sklopiti ugovor o osiguranju sukladno odredbama ZOOP, kojima je uređen opseg osiguranog pokrića, odnosno rizici koje osiguratelj uzima u pokriće zaključenim ugovorom, obim i opseg osiguranog pokrića temeljem čega se, sukladno načelu razmjernosti, obračunava i naplaćuje premija osiguranja. Stoga je u ovoj pravnoj stvari trebalo odlučiti primjenom odredbe čl. 27. ZOOP koji uređuje subrogacijske zahtjeve nositelja socijalnog osiguranja.

Na temelju navedene zakonske odredbe obveza tuženika, kao društva za osiguranje, postoji samo ako je razmjerni iznos mirovine koja se isplaćuje osiguraniku HZMO zbog invalidnosti veći od razmjernog iznosa mirovine koja se isplaćuje zbog umirovljenja zbog invalidnosti u slučaju povrede na radu, te je stoga u ovom slučaju trebalo utvrditi postoji li razlika između invalidske mirovine utvrđene rješenjem HZMO koju prima osiguranik tužitelja i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju invalidnosti nastale isključivo zbog povrede na radu i u ovisnosti o tome odlučiti o osnovanosti tužbenog zahtjeva".

9. Zakon o obveznim osiguranjima na prometu (Narodne novine br. 151/2005, 36/2009, 75/2009, 76/2013, 152/2014, 155/2023), u članku 27. stavak 1. do 3. propisuje:

1) Društvo za osiguranje obvezno je zavodima koji obavljaju poslove zdravstvenoga, mirovinskog ili invalidskog osiguranja nadoknaditi stvarnu štetu u okviru odgovornosti svoga osiguranika i u granicama obveza preuzetih ugovorom o osiguranju.

(2) Stvarnom štetom u smislu stavka 1. ovoga članka smatraju se troškovi liječenja i drugi nužni troškovi učinjeni sukladno propisima o zdravstvenom osiguranju, kao i razmjerni iznos mirovine oštećene osobe, odnosno članova njezine obitelji.

(3) Razmjerni iznos mirovine određuje se prema propisima o mirovinskom osiguranju u visini razlike između invalidske mirovine utvrđene rješenjem Hrvatskog zavoda za mirovinsko osiguranje i invalidske mirovine koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu..“...

10. Nalazom i mišljenjem financijskog vještaka (kojem je dan zadatak utvrditi da li postoji razlika između iznosa mirovine koju je tužitelj u utuženom razdoblju isplatio udovici svog osiguranika i iznosa mirovine koju bi isplaćivao da se radi o mirovini koja

je uzrokovana ozljedom na radu, te koliko iznosi ta razlika), utvrđeno je da su isplaćene obiteljske mirovine korisniku mirovine u razdoblju od 01.12.2019. do 30.06.2022. godine iznosile ukupno 69.253,21 kn.

Pod pretpostavkom da bi osiguranik imao pravo na invalidsku mirovinu koja bi bila utvrđena u slučaju povrede na radu, u razdoblju od 01.12.2019. do 30.06.2022. godine ukupni procijenjeni iznos tako utvrđene invalidske mirovine iznosio bi 280.977,66 kn.

Stoga, manje isplaćeno po osnovi obiteljske mirovine u odnosu na procijenjenu invalidsku mirovinu da je kod osiguranika došlo do povrede na radu u razdoblju od 01.12.2019. do 30.06.2022. godine iznosi 211.724,45 kn, odnosno preračunato u euro po fiksnom tečaju konverzije zbroj pojedinačnih mjesečnih iznosa ukupno iznosi 28.100,64 EUR (Tabela 3. stupac '7' nalaza i mišljenja).

11. Tužitelj je ovaj nalaz i mišljenje smatrao nebitnim i nepotrebnim, ostajući kod tvrdnje da je isplaćeni iznos stvarna šteta koju trpi tužitelj u smislu odredbe članka 1046. Zakona o obveznim odnosima. Po tužitelju radi se o šteti koja se utvrđuje po specijalnom propisu Zakonu o mirovinskom osiguranju, jer odredba članka 161. tog Zakona određuje se da će se u pogledu utvrđivanja visine stvarne štete primijeniti odredbe Zakona o mirovinskom osiguranju. Taj zakon u potpunosti uređuje materiju naknade štete nastale isplatom invalidske mirovine, a što isključuje primjenu članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, čiji stavak 3. je u koliziji i s stavkom 1. tog članka jer taj stavak ističe da društvo za osiguranje Zavodu za mirovinsko osiguranje nadoknađuje stvarnu štetu.

Budući da je članka 27. stavak 1. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu u koliziji sa člankom 161. stavak 5. Zakona o mirovinskom osiguranju, a uzimajući u obzir članak 161 i članak 170. tog Zakona, tužitelj smatra da je potrebno primijeniti jedino Zakon o mirovinskom osiguranju za ocjenu osnovanosti tužbenog zahtjeva, tako da činjenica utvrđena vještačenjem nije bitna.

12. Tuženik nije imao primjedbi na nalaz i mišljenje ukazujući da isplatom predmetne obiteljske mirovine u utuženom razdoblju tužitelj nije trpio nikakvu štetu budući da je ta mirovina niža od mirovine koja bi bila isplaćivana kada bi razlog priznavanja prava na invalidsku mirovinu bila ozljeda na radu.

13. Obzirom na rezultat vještačenja, a to je da ne postoji razlika između iznosa mirovine koju je tužitelj u utuženom razdoblju isplatio udovici svog osiguranika i iznosa mirovine koju bi isplaćivao, a da se radi o mirovini koja je uzrokovana ozljedom na radu, tj. da bi ta mirovina uslijed ozljede na radu bila veća od isplaćene mirovine, to isplaćeni iznos ne predstavlja razmjerni iznos mirovine kao štetu koju bi u smislu citiranog članka 27. Zakona o obveznim osiguranjima u prometu, tuženik bio dužan naknaditi.

14. Iz navedenog je razloga tužbeni zahtjev valjalo odbiti.

15. Budući da tužitelj u cijelosti izgubio parnicu, dužan je temeljem odredbe članka 154. stavak 1. i članka 155. Zakona o parničnom postupku (Narodne novine br. 53/1991, 91/1992, 112/1999, 129/2000, 88/2001, 117/2003, 88/2005, 2/2007, 96/2008, 84/2008, 123/2008, 57/2011, 25/2013, 89/2014, 70/2019, 80/2022, 114/2022, 155/2023, 146/2025), tuženiku naknaditi parnični trošak.

Pri odmjeravanju visine troškova primijenjene su odredbe Tarife o nagradama i naknadi troškova za rad odvjetnika (Narodne novine br. 138/2023)

Taj trošak se sastoji od zastupanja po odvjetniku na ročištima 10. 01. 2023., 27. 10. 2023. , 22. 04. 2025. i 16. 06. 2026. godine u visini od 100 bodova po Tbr. 9. t. 1. te Tarife za svako, zatim sastava dvije žalbe, svaka u visini od 125 bodova po Tbr. 10. t. 1., kao i sastava podnesaka od 16. 03. 2026. i 6. 05. 2026. godine, svaki u visini od 100 bodova po Tbr. 8. t. 1. iste Tarife.

Prema Tbr. 53. te Tarife vrijednost boda je 2,00 €, tako da se radi o iznosu od ukupno 1.700,00 €, na što je prema Tbr. 46. obračunato 25 % poreza na dodanu vrijednost u iznosu od 425,00 €.

Nadalje tuženik ima pravo na naknadu sudskih pristojbi i to pristojbe na odgovor na tužbu iznosu od 138,37 €, pristojbe na dvije žalbe protiv presude u iznosu od 276,74 € svaka , prema Tbr. 1. t. 1. i Tbr. 3. t. 1. Tarife sudskih pristojbi (Narodne novine br. 37/2023).

K tome valja dodati i trošak provedenog vještačenja u iznosu od 400,00 €.

U Zlataru, dana 17. srpnja 2026.

S u d a c

Neven Kucelj

Uputa o pravnom lijeku!

Protiv presude stranke mogu izjaviti žalbu u roku od 15 dana od dana primitka prijepisa iste. Žalba se podnosi ovom sudu u 3 primjerka, a o istoj odlučuje županijski sud.

Dn-a:

1. tužitelj
2. punomoćnik tuženika

Broj zapisa: **9-3088a-e840a**

Kontrolni broj: **03849-cb43e-d0f3c**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zlataru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.